

РЕШЕНИЕ

№ 5588

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12008** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на „Национална асоциация за развъждане на говеда от породите Монбелиард и Симентал“, сдружение /НАРГПМС/ чрез адвокат К. срещу решение от 29.09.2024 г. по описа на СРС, 103-ти състав, по н.а.х.д. № 5252/2023 г.

С оспореното решение съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22 - 230000025 от 09.03.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416 ал.5 във връзка с чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от същия закон.

Касаторът сочи, че решението на СРС е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че СРС не е изложил мотиви за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В с.з. касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован за с.з., чрез юрк. Б. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за правилност на първоинстанционното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство в периода 07.12.2022 г. до 23.12.2022 г. от инспектори при Дирекция "Инспекция по труда" - С. на сдружение НАРГПМС относно изпълнението на предписание № 6, дадено на основание чл.404, ал.1, т.12 от КТ в Протокол за извършена проверка от 24.10.2022 г. - работодателят да изплати в пълен размер уговореното трудово възнаграждение на Е. Ц. Г. за положения от нея труд през м. юни 2022г., съгласно чл.128, т.2 от КТ било установено, че до приключване на проверката не са били представени платежни документи, удостоверяващи изплащането на заплатата в пълен размер. Срокът на предписанието е изтекъл на 02.11.2022 г. Нарушението е извършено в предприятието на 03.11.2022 г. До приключване на проверката на 24.01.2023 г. работодателят не е представил платежни документи (разходни касови ордери, фишове, банкови нареждания и други). В тази връзка е прието, че „НАРГПМС е извършило нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, за което срещу същото е съставен АУАН и въз основа на така съставения АУАН, на 09.03.2023 г. е издадено процесното НП, с което при идентичност на описание на нарушението и правната му квалификация на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Изготвеното предписание на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е законосъобразно, тъй като принудителните административни мерки по този текст имат за цел да предотвратят и преустановят нарушения на трудовото законодателство. Разпитан е като свидетел и актосъставителят. Нарушителят не е изпълнил даденото предписание, с което е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки (ПАМ), конкретно изброени в т. 1-11, като по т. 1 могат да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство.

В настоящия случай контролните органи на инспекцията по труда са дали задължително предписание на НАРГПМС, в качеството му на работодател, със срок за изпълнение до 08.12.2022 г. П. е издадено на основание чл. 404, ал. 1, т.1 от КТ и подлежи на предварително изпълнение по силата на закона – чл. 405, изр. второ от КТ. Липсват данни предписанието да е било оспорено по надлежния ред /по реда на АПК/, вследствие на което да е било отменено с влязъл в сила съдебен акт, респ. допуснатото по силата на закона предварително изпълнение да е било спряно.

В случая е налице административното нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок. Работодателят не е изпълнил задължителното предписание не само към изтичане на определения в него срок, но и към момента на извършване на повторната проверка.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Настоящата инстанция приема, че безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че НАРГПМС не е изпълнило в срок, както и към датата на установяване на нарушението задължителното предписание на Д "ИТ", а именно „работодателят да изплати в пълен размер уговореното и начислено по ведомост за месец юни 2022 г., трудово възнаграждение за извършената работа на Е. Ц. Г., съгласно изискването на чл. 128, т. 2 от КТ. Според чл. 404, ал. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат следните принудителни административни мерки: по т. 1 да дават задължителни предписания на работодателите, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Отговорността на дружеството по чл. 415, ал.1 от КТ е обективна и при ангажирането ѝ не се изследва въпросът за вината, тъй като юридическите лица не могат да имат виновно или безвиновно поведение. Не се споделят твърденията, че трудовото възнаграждение на лицето е било изплатено, тъй като представените платежни нареждания предхождат издаването на предписанието и липсват други доказателства, от които да се установи това обстоятелство.

Съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лева. Имуществената санкция е наложена в установения от закона минимален размер, поради което и няма как да бъде намалена.

Нарушението е формално, то се смята за извършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние – в случая неизпълнение на задължителните предписание на „Инспекция по труда” С., като е без значение дали от това са настъпили или не някакви вредоносни последици. Правилен е и извода на СРС за неприложимост на специалната разпоредба на чл. 415в, ал. 1 КТ, тъй като нарушението не е било отстранено веднага след установяването му, както и липсват доказателства да е било отстранено изобщо.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.63д от ЗАНН, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК Административен съд София-град, XXV –ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.09.2024 г. по описа на СРС, 103-ти състав, по

н.а.х.д. № 5252/2023 г.

ОСЪЖДА „Национална асоциация за развъждане на говеда от породите Монбелиард и Симентал“, сдружение да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“-С. сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноси по делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: